

Pension Vredenberg

Wie in de wijk kent het niet, Pension Vredenberg. Een pension waar alleenstaande mannen een veilige en warme thuishaven vinden nadat ze, om welke reden dan ook, geen plek meer hebben om te kunnen wonen.

Pension Vredenberg werd rond 1978 opgericht door de ouders van Albert de Bruijn, inmiddels zelf de eigenaar. In eerste instantie was er kamerverhuur boven de cafetaria, maar na een allesvernietigende brand moest men op zoek naar een andere locatie. Dat werd het pand aan de Esstraat. In 1986 is Albert, toen een 19-jarige autospuiter, noodgedwongen gaan werken in het pension van zijn vader, die ernstig ziek werd. Het was een harde leerschool voor Albert die nog geen jaar later het bedrijf van zijn ouders heeft overgenomen. In die tijd leerde hij zijn vrouw José kennen. Ook zij stapte in 1990 in de zaak en sindsdien runt het echtpaar Pension Vredenberg dat is uitgebreid naar drie panden met plek voor 55 bewoners.

“Het was niet de bedoeling dat ik de zaak van mijn ouders zou overnemen. Ik was blij met mijn baan als autospuiter en was jong en onervaren. Maar ik vond dat ik de zaak moest overnemen toen mijn ouders het niet meer konden bolwerken”, vertelt Albert. Ik heb gaandeweg geleerd hoe ik een pension moest

runnen, iets wat je in de schoolbanken niet leert. In diezelfde tijd leerde ik mijn vrouw José kennen en was blij dat ze bij het pension wilde komen werken. Inmiddels runnen we al 29 jaar samen het pension en zijn we trots op wat we bereikt hebben!”.

Toch was het niet altijd even makkelijk. In die tijd bood het pension vooral onderdak aan alcoholisten en drugsverslaafden. “Het waren vooral de drugsverslaafden die een probleem vormden. Door hun vele drugsgebruik vergaten ze alle normen en waarden, waardoor wij steeds meer tegen problemen aanliepen”, vertelt de Bruijn verder. “Gaandeweg de jaren hebben wij daarom besloten om van die groep afscheid te nemen en vooral, na een persoonlijke intake, selectiever onze bewoners uit te zoeken. Wij hebben liever leegstand, dan dat we overlast in de wijk en bij onze andere bewoners veroorzaken. Gelukkig heeft dit goed uitgepakt en kunnen we zeggen dat we een goede groep bewoners hebben”.

“Maar vooral de laatste jaren merken wij dat de doelgroep aan het veranderen is. Wij krijgen steeds meer te maken met mensen die plotseling geen plek meer hebben om te wonen. Denk hierbij aan mannen die in scheiding liggen, ZZP-ers die failliet gaan en mensen die ineens hun baan kwijt raken”, vult José

aan. “Juist voor die groep mensen is er, gezien het feit dat de sociale opvang vooral gericht is op mensen met een geestelijke- en/of een verslavingsproblematiek, hier een plek om te wonen. Voor deze groep ‘nieuwe daklozen’ is er eigenlijk geen enkele opvang voorhanden. Gelukkig weet de hulpverlening, mede doordat wij als pension steeds bekender zijn geworden, ons hier ook voor te vinden”.

“Wij werken heel nauw samen met het Wijkteam Enschede. Marloes Oude

Hampsink is nauw betrokken bij het pension en komt één keer per maand met ons samen om te kijken voor welke bewoners wij hulp kunnen regelen of bieden. Zij krijgt ook vaak te maken met de ‘nieuwe daklozen’ en verwijst de meesten naar ons door. Het pension is namelijk niet alleen een plek waar men kan wonen, maar ook een plek waar men tot rust kan komen. Een thuishaven voor iedereen die dat nodig heeft”, legt Albert uit. “Als je nu naar onze bewoners kijkt zijn er velen die hier niet eens weg willen. Ze voelen zich hier thuis en

kaar”.

Maar voor Albert en José was 30 oktober 2019 wel een hele bijzondere dag. Niemand minder dan burgemeester Onno Veldhuizen kwam op bezoek. “Wij mochten enige tijd geleden een lezing houden tijdens het ‘open podium’ aan de Espoort. Daar was ook bijna de gehele gemeenteraad bij aanwezig. Ons verhaal heeft blijkbaar zoveel indruk achtergelaten, dat naderhand in de gemeenteraad over ons pension is gesproken. Dit resulteerde uiteindelijk

op hun gemak. Wij vinden dat ook prettig, omdat we op die manier geen

groot verloop hebben en daardoor meer rust kunnen creëren. Wij bieden dagelijks twee broodmaaltijden en een warme maaltijd aan, waar veel gebruik van wordt gemaakt. Het is aan de ene kant een stukje regelmaat voor onze bewoners, maar aan de andere kant ook het gezellig samenzijn en contact met el-

in het bezoek van de burgemeester aan ons pension”, vertelt José de Bruijn trots. “Wat een mensen mens! En super aardige man die ruim de tijd nam toen hij op bezoek kwam”. Albert vult aan; “Wij waren best wel nerveus, maar toen de burgemeester er eenmaal was de spanning verdwenen en hebben we hem goed rond kunnen leiden. Het is een hele gewone, intelligente en fijne man. Net zoals wij vereerd waren dat hij onze gast was, was hij vereerd te gast te mogen zijn!”.

De burgemeester was onder de indruk van het pension, getuige ook zijn opmerking: “Ik zou hier ook wel kunnen wonen!”, lacht José. Hij vond het indrukwekkend hoe we hier alles in orde hebben, zonder dat we ook maar een enkele vorm van subsidie nodig hebben”.

“Iedereen is bij ons welkom ons eens langs te komen om te kijken wie en wat we zijn en wat we hier doen. Ook mensen die hulp nodig hebben kunnen met ons of het Wijkteam contact opnemen.

kijk voor meer informatie en contact op www.pensionvredenberg.nl